

Szerkesztőségi iroda:

Nagy-Beckerek,
Zápolya-utca 1-ső szám,
hová a lap szellemi részét illető
minden közlemény intézendő.

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybeckerek, Zápolya-utca 1.
hová a hirdetések, az előfizeté-
sek és a lap szétküldésére vo-
latkozó felszólalások intézendők.

Telefon 21. szám.

Nagybeckerek, 1898.

TORONTÁL

POLITIKAI NAPILAP.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájer Lajos.

XXVII. évfolyam. 277 szám.

Előfizetési árak:

Egész évre ———— 12 .
Félévre ———— 6 .
Negyedévre ———— 3 .
Egy óra ———— 1 .
— Egyes szám ára 4 kr. —

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogadtatnak el.
Azonkívül az összes hirdetés-
irodáknak.

Megjelenik mindennap

vasár- és ünneppnapok kivételével.

Hétfő, december 5.

Nők a szegényekért.

Nagybeckerek, december 5.

Egy sikertült jótékonycélú tünnepe-
ly behatása alatt fordulunk azokhoz, kiknek
társadalmi és vagyoni állásuknál fogva
adatott, hogy a szegényeken, szűkölködő-
kön segítsenek.

Jól esik rámutatni arra, hogy nem
olyan rideg ez a mi korszakunk, mint
sokan mondani szeretnék, s hogy bőven
akad olyan, ki szívesen nyúl a tárcájába,
ha az emberszeretet szent nevében szólnak
hozzá.

S ki volna erre hivatottabb, mint
épen a nő. Míg a férfit a létért való küz-
delem foglalja el, mely évről-évre nehe-
zebbé válik, míg az erős nemet a politikai
és társadalmi kötelezettségek egész serege
foglalkoztatja, addig a nő, különösen azok,
kiket kegyes sorsuk vagyonnal és előkelőbb
társadalmi pozícióval áldott meg, bőven
ráérnek a jótékonyaság szolgálatába állani.

Nem akarjuk állítani, hogy hölgyeink
ezen kötelezettségüknek nem felelnek meg,
de még sem látjuk azt az élénkséget, azt
a lelkesedést, mely más városokban ezen
a téren észlelhető. Pedig Nagybeckerek
kittűnő terep. Rónay Jenőné sikertült
vállalkozása bizonyítja legjobban. Csak el
kell találni azt, hogy mivel lehet felkel-
teni a közönség érdeklődését, el kell ta-
lálni a módját annak, mikép lehet egye-
síteni az egész társadalmat, mely nálunk
még mindig magyar, szerb és zsidó, mint
azt sok egyebek mellett a három négyzet
is bizonyítja. Ez sikertült a minap a mi
főispánunk fenkölt szellemű neijének, s a
mellett a szép anyagi eredmény mellett,
mely 50 gyermeknek hozta meg a meleg

téli ruhát, e mellett ez a társadalmi mo-
mentum az, melyet eléggé kidomborítani
alig lehet. Azért hangsúlyozzuk ezt az
örvendetes tömörítést, mert azt olvassuk
ki belőle, hogy van olyan alkalom, a mi-
kor a jónak előmozdítására szívesen egyesül
az egész társadalom, ha ügyes kezekben
nyugszik a vezetés.

S a mi egyszer sikertült, miért ne le-
gyen máskor is? Hát nincs elég köz-
mívelődési és jótékony cél, melynek a
politikához, a nemzetiséghez és a feleke-
zethez semmi köze sincsen? Nincs elég
tenni valónk, mely a legjobbak fáradságára
mélto?

Mindezekre a kérdésekre Rónay
Jenőné sikertült vállalkozása adja meg a
választ.

Következtessünk belőle és — mikor
jót akarunk tenni — tanuljunk a nőktől.

HIREK.

Tájékoztató

December 10. A Magyar Kör estélye.
December 12. Közigazgatási bizottság ülése.
A villamos világítással ellátott gőzfürdő reggeli 6
órától nyitva van; hölgyek részére kedden és pénteken d.
a 5 óráig; ugyanazon napokon 6-tól 8 óráig nyitva tart.

Mikulás.

Holnap van Miklós napja. Ma este a leg-
vásottabb s a legkényeztetettebb apróságok is
gyorsan engedelmessé válnak majd a mamáknak,
ha arra hivatkoznak, hogy a Mari vagy a Zsuzsi
már megvetette az ágat. A máskor kényeskedő
és akaratokodó csöppségek ezen az estén ille-
delmesen megcsókolják majd a papákat, meg a
mamákat s a világot sem aluszhatnak el addig,
amíg hangosan, bizonyos tüntetéssel el nem

mondják az év sok sok estéjén elfeledett gyer-
mekimádságot.

Ennek az alázatosságának, ennek a jósnak
s ennek a korafekvésnek persze holnap korake-
lés lesz a folytatása. Mikor holnap nagy későn
világosodni kezd a reggel, vajmi kevés gyermek
álmodik álmodat s vajmi kevés gyermek fog
nyugodtan aludni meleg ágyacskájában. A támadó
derengés legnagyobb részben ébren találja
majd a kurtaingecskéjű apróságot s a még be-
nem fűtött szobák padlóin és szőnyegein nagy
pongyolára vetődött csöppségek fognak jární-
kelni, meztlábosan, csöndesen, zajtalanul.

Egőn sóvár tekintetek merednek majd az
ablakokra, vagy az ajtó elé kitétt parányi
cipőcskére, kézzel fogható feleletet várva arra,
hogy a Mikulás miként emberelte meg magát.
Az ablakok persze csodás ízű édességeket s
gyerekszívet megigéző játékokat mutatnak, az
ajtó elé kitétt cipőcskékkal egyetemben, amelyek
ajándékokat fognak tartalmazni.

Az ijesztő Mikulás, amely alapjában véve
igen rut alak, holnap reggelre jóssivű bácsivá
változik s a névnapija előtt annyiszor emlegetett
virgács helyett csupa olyan dolgokkal hozakodik
elő, amik határozottan kellemesek. A nagy, az
igazi szülői szeretet mint mindig, ugy most is
kedvessé teszi majd a gonosz Mikulást, amely
ahelyett hogy pajkos gyerekeket vinne, mindig
jót hoz a pajkosoknak is.

A nagy, az igen nagy gyermekörömmel azon-
ban holnap sem lesz más következménye, mint az
ami Mikulás szereplése óta minden estendőben
előállott. A reggel és délelőtt folyamán még ujjongó
torkos csöppségek, a délután s azt est folyamán
alatt bágyadtan huzsák majd össze magukat,
hogy a következő napokon ijedt tekintettel néz-
zék a recepteket író nagyszakállu doktor bácsi-
kat, akik az ő kis, elrontott gyomrocskáik rendbe-

A „TORONTÁL” tárczaja.

Örök szerelmek.

Egy napon azt mondta leány a fiúnak: —
felejtsen el!

Könnyen mondta ki. Nem esett nehezére.
Az üres szív olyan semminek nézi a teli szívet.
Hajigálós vele mint a labdával. Elveti messzire,
s ott hagyja, a hová esett, felé sem néz többet.
A szegény elhagyott, elhagyatott szív pedig fájján
húzdik meg a boszótba a sűrűbe, s örül ha nem
látják. S mit csináljon egyebet, gondol ő reá.
Nem tud felejteni!

Eddig mindenben engedelmességet az ő
parancsának, az az első eset, hogy nem teszi.
— Hiába kísérti a hang:

— Felejtsen el! Felejtsen el!
— A fiu ment jobbra, a leány pedig ment
balra.

Egyszer megint egy egy szép asszony
mondta azt a fiúnak:

— Szeretlek:
Ugy mondta, a hogy azt csak egy
reménytelen, csalódott asszony mondhatja annak,
a kit szeret . . . Pedig nem szeret, csak azt
hiszi, hogy médium lesz a bosszúra.
— Igen, megtörtént.
Csunya, ködös, borongós őszi este volt.

Unottan lobogtak a gátlángok az utoán, nem
birtak áthatni a ködrétegen, mely átölelte őket.
Ilyen időben örülség künn járni. Vadabb ideát
nem találhat az ember, minthogy kimenjen, nem
talál most odakünn semmire, ha csak egy ha-
talmatlan náthára nem. No legfeljebb látogatást
tehet az ember. A fiu elment a szép asszonyhoz.

Nem minden boldogság!
Nem értette mint mond az asszony.
— Boldogságnak hívják, de nem az, én
tudom . . .

— Még most sem értem!
— Gyermek! Mit tart maga boldogságnak?
De komolyan beszéljen.

— Komolyan — Szeretni . . .
Az asszony igent intett fejével.
. . . Szeretve lenni . . .

Ujra intett.
. . . Például — a maga sorsát, asszonyom.
Megrettenve kapta fel a fejét. Aztán ajkát
készt mosolyra vonva, legyezője után nyúlt, azt
csapkodta a kezébe.

— Az én sorsom? Ugyan hagyja, mondtam,
hogy komolyan beszéljen. Ez tréfa, tudom tréfa.
— De . . .

— Sohse nézzen! Tudom, azt mondják ró-
lam, hogy én boldog vagyok, ferjem előkelő
ember, egyike a társaságból valóknak, én fiatal
vagyok, no meg hát nem vagyok még sem olyan
csunya, hogy utánam ne nézzenek az emberek.
Es volna a boldogság.
— Ebből folyik.

A szép asszony némán intett. Két ajka meg-
nyílt, a vakító fehér fogsor megvillant.

— Ez már elég volna a boldogsághoz, hogy
ha . . .

— Ha . . .
— Nem hiányoznék valami belőle, a mi
nélkül nincs boldogság.

— Az? — Hát hogy is mondjam? Az a
közösség a szerelemben . . . Ezt nem értem, de
nem is értheti. Megmagyarázom. — Hallgassa
meg. Mikor férjem nőül vett, imádtam őt. —
Imádtam őt vakon, önfeláldozóan, ahogy egy
romlatlan gyeage lányka szerethet egy férfit, a
ki őt elvakította. Azt hittem ő is szeret, hisz
mondta! Elvett. En asszal az epedésgazdag rette-
gással léptem át házasságom küszöbét, melyet az
önfeláldozó szűz érez, ha egygyó lesz asszal, akit
szeret s a ki őt is szereti. Hamar rájöttem,
hogy meg vagyok csalva. Férjem szerette,
ha zavarba jöttem, — azon mulatott. Egy do-
bot adott nekem át, hogy nézsem át, mi van
benn. Szeretőknek arcképei, levelei, hajfűrtjei,
járettérjei voltak benne. Azon mulatott, hogy
zavarba jöttem azok látásán. Ettől kezdve
aztán mindig róluk beszélt. Elmondta mind-
egyiknek a történetét, ő kitől vette, aztán kinek
adta el. Pfüj! szédülök, ha rá gondolok. —
Elmondott dolgokat, melyeket rémtőlten hall-
gattam, mert ő volt veszélyben. De es nem
sokáig tartott. Hála Istennek! — Keztem érezni,
hogy én vagyok a szeretője, hogy hozzám csak
azért jön, mert a felesége vagyok. Igen, éretem,

Torontáli szőnyeggyár részvény-társaság.

Gyártelep: Nagy-Beckereken.

Igazgatóság:
Budapest, Aradi-utca 48.

Képviselőség:
Bécs, I., Wipplingerstrasse 14.

Főraktár:
Budapest, VI., Andrássy-ut 4.

Különlegesség: Smyrna és torontáli szőnyegek.

1007—2.1-IV

hozatala céljából olyan „édes orvosságot“ rendelnek, amibe a patika legtöbb keserűsége benne legyen. Mert hát a Mikulás nevenapját ünneplő gyermekvilág a halmokat képező kegyetlen édes-ségektől erősen megrontja a gyomrát, amint ezt szokta tenni minden esztendőben, a nélkül, hogy a mult tanulságait figyelembe venné. Sem a gyerekek, sem a szülők nem okulnak az évek folyamata alatt s így történik, hogy az összeleltetés kapcsán és szeretet jó helyett akárhányszor rosszal fizet.

— **Kinevezések.** Piukovics Jánost, a Nagybecskerekben is közkedveltségnek örvendő komáromi törvényszéki bírót a Felsője a győri ítélőtáblához bíróvá nevezte ki.

O Felsője kinevezte Kohányi Viktor járásbírói albirót az antalfalvi járásbíróshoz járásbíróvá.

— **Hivatal-vizsgálat.** E hó 3-án vizsgálta meg Rónay Jenő főispán Nagybecskerekben a város ügykezelését. A vizsgálaton résztvettek: dr. Dellimanics Lajos alispán, Poroszkay Béla főügyész, dr. Mihálovics Ödön árvasszéki elnök, Keresztes Aladár tb. megyei főszámvevő, és Krumenacker Ferenc árvasszéki számvevő. A hivatal-vizsgálat során a főispán a bizottsággal együtt konstata, hogy a város ügykezelése rendez. November hó 5-én pedig a központi főszolgabírói hivatal vizsgálta meg Rónay Jenő főispán, dr. Dellimanics Lajos alispán, br. Hausser Károly főispáni titkár és Keresztes Aladár tb. megyefőszámvevővel, mely alkalommal a központi főszolgabírói hivatal szintén a legnagyobb rendben találtatott. A katonai nyilvántartást pedig a melyet Tullics György tb. főszolgabíró vezet a főispán mintaszerűen vezetve példás rendben találta.

— **Házasság.** Dr. Nemes S. Bertalan bpesti ügyvéd tegnap tartotta egybekelését Szathmáry Kálmán kincstári ügyész bájos és kiváló műveltségű leányával, Sárkány kisasszonnyal. Tanuként Lécsei Szabó László sárospataki földbírtokos és Komjáthy Béla országgyűlési képviselő szerepeltek. A polgári kötést báró Pachtenkirch Oskár anyakönyvvezető végezte, míg az egyházi áldást Szalay József ev. ref. lelkész adta a boldog ifjú párra.

— **A katonaság köréből.** A m. kir. honvédelmi miniszter rendeletével Vlaskalics Savetozár szegedi 5. honvéd-gyalogezredbeli pórtartalékos, a verseci egyházmegyéhez tartozó Homolics községi plébános helyettese g. k. honvéd-segédlelkészszé neveztetett ki.

— **Egész bizonyosan nem tudja.** — Te Marci — kérde a vendég a béréstől — hány éves ez az ökö? — Egész bizonyosan nem tudom, — felelt Marci — de annyit tudok, hogy apám lehetne.

— **Forró vízbe esett gyermek.** Kósa Ferenc felső-muszlyai lakosnak 2 1/2 éves leánygyermek, a midőn anyja főzés alkalmával egy üst vizet forrált és azt a konyha közepére helyezte, játszás közben beleesett akkép, hogy alig egy-két órai szenvedés után meghalt.

hogy én nem vagyok egybe annak a férfinak, mint egy háztartási cikk. Kezdem felfogni a helyzetemet. — Jaj annak, aki gondolkezni kezd. Kezdem kiábrándulni s ma már mindennek vége van, s a férjem, de éppen csak annyiban, hogy az ő nevét viseltem a leveleken és csomagokon, a miket kapok. Igen ám, csak hogy ez az egyik oldala a történetemnek, — jön a másik.

A szép asszony észrevette, hogy ez az elbesszélés lekergette a fiu arcáról a vért.

Fázott.

— Igyék egy kis teát még. Különben majd fölmelegíti ez a másik kis történet.

— Én ott jártam a szívem történetében, hogy kezdett előttem az a férfi érdemtelenné lenni nagy szerelmemre. — Kezdem elhidegülni iránta. Ő folytatta kedvteléseit, de mindig alább-alább hagyott vele, sőt gyakran megtörtént, hogy bucsút vett volna ott hagyott, már bántotta a dolog. Egyszerre azonban elmaradtak az elbesszélések. Ő gyakran jött be hozzám, mellém ült, soká hallgatva nézte kézi munkáimat, azután arcomat. Néha kezemet elvonta, hogy megcsókolja s egyszer megcsókolta s egyszer átölelte a derekamat. Sejteti, hogy mi történt vele — belém szeretett. Belém szeretett akkor, mikor én már undorral fordultam el tőle s mikor ölelése kínzás volt. Sokszor állott hálószobám ajtaja előtt, könyörgött, hogy nyissak ajtót. Nem tettem. Es nem fogom soha tenni.

— Igyék egy pohár vizet, az talán lehűti...

— **A pancsoval Nemzeti Szövetség.** A pancsovai Nemzeti Szövetség megalakítása ügyében Lestyánszky János főkapitány a helyi lapok szerkesztőit és munkatársait értekezletre hívta, melyen elhatározták, hogy a szövetség célját ismertetői fogják s oda fognak törekedni, hogy a nemes ügynek a társadalom mindenik osztályában minél több hivat szerezzenek. Az egyesület még nincs megalakulva, tagjai azonban már is szép számmal vannak. Eddig tagokul beléptek: Vozáry János törvényszéki elnök, Szabó János vár. főjegyző, Roth Ferenc vár. tanácsos, Lestyánszky János rendőr-főkapitány, Jánosy Ferenc, Péter Gyula, Scholmássy Adolf törvényszéki bírósági, Feymann Gyula, dr. Radda Ignác, dr. Gross Dezső ügyvédek, dr. Karattur Arthur vár. ügyész, Martin Imre igazgató, Jankó Antal albiró, Bartha Kálmán, Kvassay Gyula törvényszéki jegyzők, Lippe Zsigmond joggyakornok, Rakisics Sándor, Lőcz József rendőrkapitányok, Bachmann Antal gyáros, Mayer Károly bútorkereskedő, Radda Frigyes gyógyszerész, Wittig schlager Károly könyvkereskedő, Haiser Károly bórkereskedő, Preller Nándor közgyám, Skerzsil János főszámvevő, Winterfeld János városatyja, Voltmann Ede magánzó, Germann Nándor építész, Graff Gusztáv vaskereskedő, Fucsik József Szvoboda Sándor, Konosok Sándor rendőrhivatalnokok, Szauer Jakab, Almozsán Márk, Klein Zsigmond, Domokos Gyula törvényszéki hivatalnokok, Pesztalics József, Vád Aurél, Göllner Gusztáv telekkönyvvezetők, Gacsér Béla polg. isk. tanár, Matanovich Adolf polgármester, Gaskó Gyula, Burajevassz Szvetozár gimnáziumi tanár, Molnár József szerkesztő, Frischauf József és Stojics Gyula hivatalnokok.

— **Hamis borkészítők a délvídeken.** A hamis borai révén országos híre vergődött Engel pécsi borkereskedő cég elboacsátott alkalmazottjai, miután a borszártást legalább egy időre beállították, a vidéket árasztják el, hogy a kis kereszteseket a hamis borkészítés mesterségébe beavassák. Mint ugyanis a „T. K.“ értesül, a csendőrség a nagyikindai járás községeiben is találkozott hamis borkészítőkkel, a kikindai rendőrségnek is sikerült a minap ilyen hamis borkészítőt kézre keríteni, a kit visszatoloncolt illetőségi helyére.

— **Felvágta a hasát.** Nagyszentmiklósról írják: Popper Alfréd nagykereskedő házi szárnyas hízoló telepén, az egyik munkásleány Bernhardt Katalin vigyázatlanságának lett áldozata. A mult hétfőn délután, a szorgalmas leány elsőnek jelent meg a telepen, a tiszta felső ruháját levetvén, a kopaszításához használni szokott kését zsebébe vette, s egy magasabb helyet keresett a hova ruháját felakasztja. Az egyik álvány legmagasabb fokát választotta ki erre a célra s egy székre állva, ruháját aggatni kezdte. E közben a szék megbillent alatta, a leány a földre esett s a zsebében levő kés oly szerencsétlen helyzetbe került alája, hogy a hasát egészen felmetasztotta. A szerencsétlenség belei azonnal kiömlöttek s ilyen állapotban szállították a kórházba, a

A szép asszony aztán oda hajtotta fejét a fiu vállára.

— Tudod most már, hogy miért szeretlek én téged olyan nagyon! Mert ilyenkor vagyok boldog!

A fiu hitt neki.

Szegény asszony, szegény fiu! a kik egymást csáljátok.

Egyszer a fiu összakadt egy kis varró leánnyal. Megbarátkoztak és megszerették egymást.

Olyan hamar talál egymásra két szív, amely megérti egymást. Lám ezeknek sem kellett sok. Rendesen egy félhomályos utcában találkoztak. Nem mertek kijönni a világosabbakba. Féltek. Rossz szája van az embernek, a világnak, karöltve mehetnek, tegezhetik egymást, senki sem hallja.

— Tudod, hogy haragszom rád, hogy nagyon haragszom rád, mondta a leány.

— Ne ijessz, édesem!

— Haragszom és ha nem szeretnék annyira, azt mondanám neked fel is ut, alá is ut.

A fiu elkezdte csókolni a leány kezét.

— Bocsáss meg!

— Egészíted ki. De várj, hisz azt sem tudom, hogy miért haragszom rád.

— Igen, igaz, no mond!

— Hat azért, mert te nem szeretsz eléggé. Es nem szerelem... Szeress úgy mint én téged.

— Ugy, hogy már jobban nem is lehet. Egy példát mondok, hogy mennyire.

hol a nagy sebet bevarták. A kés beleit látszólag nem sértette meg, s így remény volt felgyógyulásához. Pénteken este azonban a leány igen rosszul lett s szombatra virradóra kizenvedett.

— **Egy briliáns fülbevaló f. hó 2-án** (pénteken) elveszett. Találóját kérték azt a rendőrkapitányságnak átadni, ahol megfelelő jutalomban részesítenni fog.

— **A Horgony-Pain Expeller** igasi, népszerű házi szerző lett, mely számos családban már több mint 27 év óta mindig készletben van. Hátfájásnál, osztrófájádom, fejfájásnál, köszvény-nél, csuánál stb.-nél a Horgony Pain Expellerrel való bedörzsölések mindig fájdalomcsillapító hatásúknak bizonyultak, sőt járványkórna, minő: a kolera, hanyóhasfolyás, az altestnek Pain Expellerrel való bedörzsölése mindig igen hasznosnak bizonyult. Ezen kitűnő házi szerző jó eredményekkel használtatott bedörzsölésként az influenza ellen is és 40 kr., 70 kr. és 1 frt üvegenkénti árban a legtöbb gyógyszerárban készletben van, hanem bevásárlás alkalmával mindig határozottan: mint „Richter féle Horgony-Pain-Expeller“ vagy „Richter féle Horgony-Liniment“ kérendő és a „Horgony“ védjegyre kérünk figyelni.

Jótekonycélú előadás.

— dec. 5.

Nem emlékszünk arra, hogy mikor kedvelői előadásnak Nagybecskerekben valaha akkora erkölcsi és anyagi sikere lett volna, mint a szombatinak. Dacára a kétszeresen felemelt helyáraknak (egy páholy 10 frtba került), már hetek óta nem lehetett helyet kapni, úgy hogy nem egy előkelő család kénytelen volt magát a második emeleten meghuzni, s ez ami szerencsétlenül restaurált színházunkban köztudomás szerint problematikus élvezet. De azért szívesen fizettek az emberek, mert tudták, hogy egyrészt igen nemes célt támogatnak — hisz ennek az estének a jövedelméből ruhástak fel a király jubileumán 50 szegény gyermeket — másrészt a legnagyobb kílátásokkal kecsgetett az a körülmény, hogy néhány kitűnő műkedvelő vállalkozott arra, hogy előadjon egy vigjátékot, a nagybecskereki szépek nagy része pedig arra a célra egyesült, hogy öt előképet bemutasson. Ha mindezen kívül megemlítjük azt, amit tulajdonképpen első helyen kellett volna elmondanunk, hogy a rendezőség élén Rónay Jenő főispán köztisztviselőben álló szeretetreméltó neje állott, ki heteken keresztül azzal a szeretettel és kitartással fáradozott az előadás létrehozása körül, melyre csak egy gyengéden érző, nemes női szív képes — teljesen érthetővé tettük azt az érdeklődést, melylyel az egész vármegye közönsége viseltetett a jótekonycélú ünnepség iránt. Azon a tudaton kívül, hogy jót tett, ami minden nemes tettek legszébb jutalma, s Múltóságát az a szajos külső elismerés is jutalmata, mely az estély végén szűnni nem akaró éljenzésben talált spontán kifejezésre.

Elmondott egy történetet. Megkérte egy ur, egy tisztességes kereskedő segéd. Azt ígérte, hogy mindene lesz a mit kívánt, a mi vágy meg, születik gondolatában, az minden meglesz. Ő csináltat stafirungot, berendeli a lakást — Kedves puha kis fűszek lesz. Neki nem kell más, csak az ő szerelme, kikosarazta a kérőt. — Egyszerűen kiadta neki az utat. Hogy miért? Mért!! A leányok és asszonyok legjobban úgy szeretnek felelni a kérdésekre, hogy:

— Mert!! Csak!! Azért!! Ő is úgy felelt a kérőjének.

— Tudod e, mi az a „mert!“

A fiu játszott a tudatlant.

— Nem én!

— Oh macska! mert szeretek valakit nagyon, de nagyon. De azt csak tudod, ki az a valaki.

Egy meleg kézzorítás felelt rá:

— Igen, tudom.

A leány szeretője lett a fiuak. Annyira szerette, hogy elbukott miatta. Eltek együtt egy darabig, aztán a fiu elhagyta. — Ugy maradt el a leánytól, hogy az hirt sem hallott róla.

— Szegény leány magadra maradtál! Magadra nagy szerelmeddel, gyalázatoddal.

Ezek mind örök szelmesek. Ezek hittek, hogy csalódjanak és hitettek, mert csalódtak.

Hanem azért csak higyük az örök szerelemben.

Rexa Rezső.

De térjünk át a részletekre.

A műkedvelői előadás.

A városi színház már este 8 óra tájt zsúfolásig megtelt előkelő közönséggel. A legjobb akarattal sem közelíthetjük a megjelentek neveit, mert alig van Nagybecskerekben, de a környéken oly számbavehető család, mely az előadásra vagy mint néző vagy mint szereplő részt ne vett volna.

As előadás Almási Tihámér „Az elváltatlanok” c. vígjátékával vette kezdetét. A Nemzeti színház kedvelt darabját Balás Erna és Vértessy Stefánia urhölgyek, továbbá Daniel Ferenc, dr. Steinbach Béla és Reitter Oszkár urak játszották, annyi könnyedséggel és fesztelenséggel, hogy szinte elfelejtettük, mikép műkedvelőkkel állunk szemközt.

A közönség minden egyes jelenetet zajosan megtapsolt, a hölgyeknek pedig a tapon kívül bőven kijutott a szebbnél szebb virágdományokból is.

A darab kifogástalan rendezéséért dr. Polák Viktor ur érdemel elismerést.

Élőképek.

Ezután következtek az élőképek. „Aratási tánc” volt az első. Az aratók kedves mulatságát, dr. Gyertyánffy Jenőné, Haidegger Valéria, Reitter Oszkárné, Daun Malvin, Reitter Edit, Stagenschmidt Lujsa és Kollarich Erzsike urhölgyek mutatták be.

A közönség zajosan megtapsolta a pompás tableaut, s a függőnyt háromszor is fel kellett huzni, hogy újból gyönyörködjünk benne.

„Békelabon” egy kedves idyll, mely egy kemény katonát ábrázol szíve választottja oldalán. A sikerült képben Réczey Anna, Dellimanicus Lajosné urhölgyek és Balás Iván ur voltak elfoglalva.

Ki ne ismerné az anyai büszkeség híres képét, melyen Cornélia a gasdagságukkal hivalkodókkal szemben büszkén rámutat az ő kincseire: két fiára. A közönség nem győzte eléggé nézni ezt a megható jelenetet, melyet Vinczehidy Ernőné és Poppovics Péczy Olga urhölgyek, valamint Réczey és Kulifay ábrázoltak.

Nagyon tetszett a habanai táncmulatság szingaszdag képe is, melyet a következő hölgyek és urak mutattak be:

Virágh Mariska, Vécsey Gácsi, Pap Ilonka, Milassin Kálmán, Popovics Marianne, Dellimanicus Lajosné, Weiss Lidorné, Vértessy Steffy, Usanyi Gézáné, Pfnaisl Giza, Mihajlovics Natália, Mihajlovics Pista, Balás Ernő, Popovics Kajo, Daniel Ferenc, Grünbaum Frigyes, Hertelendy Ferenc, Pollák Viktor, Stassik Antal.

Ezután a kép után ismételtten kellett a szinpadon megjelennie Vágó Pálnak, az országos hírű festőművésznek, ki a legönzletlenebb módon a jótékony cél szolgálatába állította nagy tehetségét. Hogy működésében Daniel Ferenc, Petrovics János szászados és Edvi Illés Aladár, a széptehetségű fiatal művész buzgón támogatta, e helyen is köszönettel felelmiük.

Utolsóként maradt a „párna tánc”, egy végtelenül bájos rokkokó-kép, melyet ismét ismét kívánt a közönség látni. Hogy milyen szép lehetett az a kép, kitűnik a szereplők neveiből is. Ime:

Rónay Jenőné, Daniel Bezi, Schwartz Lajosné, Kokics Márta, Keresztes Aladárné, Gyertyánffy Micsi, Vinczehidy Ernő, Réczey Odón, Borecsky Pál, Marton Andor.

Végül a közreműködők rögtönöztek egy élőképet, amennyiben Balás Iván Rónay Jenőné urnőnek, az estély fáradhatlan elnöknőjének nyílt színen átnyújtott egy remek szép virágcsokrot. A percekig tartó taps és éljenzés bizonyította legjobban, mennyire helyeselte a közönség ezt a szellemes módját a köszönet kifejezésének.

Nem irunk le üres frásist, ha azt mondjuk, hogy az époly nagyszámú, mint előkelő közönség a legjobb benyomásokkal hagyta el a színházat.

A kaszinóban.

A közönségnek nagy része az előadás után a kaszinó éttermében gyűlt össze társas vacsorára.

A fiatalság jó kedvének azonban nem lehetett ellentálni, s rögtönöztek — a programban nem volt felvéve a tánc — egy olyan táncmulatságot, mely a hajnali órákban érte el csak tetőpontját. A kaszinóban a következő hölgyek neveit sikerült feljegyeznünk:

Asszonyok: Rónay Jenőné, Balás Iván, Bielek Mihályné, ifj. Bobor Gyuláné, dr. Brájer Lajosné, Daniel Ferencné, özv. Daun Gyuláné, dr. Dellimanicus Lajosné, D'Elvert Lajosné, Gyertyánffy Jenőné, dr. Gyertyánffy Jenőné, dr. Haidegger Lajosné, Haidegger Odónné, özv. Hagedüs Miklósné, Keresztes Aladárné, Kokics Jánosné, özv. Kollarich Mihályné, özv. Kuffly Lajosné, Lowieser Imréné, Lowieser Mihályné, Mihajlovics Milán, Partilla Gézáné, Paul Agostonné, özv. Petrovics Péterné, Pfnaisl Klára, özv. Popovics Péci Sándorné, Réczey Gyuláné, Reitter Oszkárné, Schwarca Lajosné, Solymos Gusztávné, Usanyi Gézáné, dr. Vinczehidy Ernőné, Virág Vilmosné.

Leányok: Daun Malvin, Guzdics Gabriella báróné, Gyertyánffy Micsi, Haidegger Valéria, Kokics Márta, Kollarits Erzsike, Lowieser Vilma, Lowieser Berta, Mihajlovics Natália és Darinka, Pap Ilonka, Pfnaisl Giza, Popovics Péci Olga és Marianna, Réczey Anna, Tabakovics Olga, Vécsey Gácsi, Vértessy Stefánia, Virág Mariska.

Az előadást tegnap, vasárnap megismételték. Esuttal is szépszámu közönség gyönyörködött a sikerült műkedvelői előadásban és a kifogástalan élőképeken. A tiszta jövedelem a József-kórház most berendezendő kápolnájának jut.

Chrizantém.

Tarka-barka chrisanthémek mindenütt... Se rózsá, se ibolya, se búske liliom... Elhervadtak azok már réges-régen... Szép leánykák örömei, deli ifjak ékesítői a kimerültek édes emlékei... letűnt a ti fénykorotok!... A természet örök rendjében minden változik, semmi sem mulik. — A chrisantém ulti most diadalát... Hiszen nem is lehet ez másképen. Kábító ugyan a rózsá illata, ékes a liliom és fehér egyenes törzse búszkén emelkedik az égnek; a szerény ibolya is kedves... de hiába, elhervad a rózsá, letűnik a liliom, elfnyad — elhal az ibolya is... A chrisantém ugyan nem illatos nem bódító, nem lelket-szívet felfrisztó, de nagy a hajtsás, gasdagok szirmai és sokáig nyílik, sokáig virul!

Gasdag szirmokkal ékesített chrisanthémt szakított ő is magának, holott nem az volt a virága, hanem érintetlen harmatos pázsiton szerényen meghuzzódo ibolya jelképezte vágyait, reményeit... De ki tudna belátni lelke mélyébe, ki tudna behatolni szíve rejtekébe?... Es mégis... ha a szem a lélek tükré, ugy az ő lelke tiszta, mint a napsugár, szíve jóságos, mint az isteni igalom... Ott abban a világban akart ő élni, melyben a szerelemittas csalogány napestig, a fülemile hajnalig dalolnak édes szerelemről, ismeretlen boldogságról. Vágyai nem repültek szászárnyakon hatalmas birodalmak felé... szárnyat öltött lelke közöttünk repdesett, itt ahol megtanult hinni és remélni... Jóságtól és szeretettől sugárzó arca bárhol is feltűnt, mindenütt rokonlelkekre talált, mert a miénk volt ő, a miénk, akik rajongással vettük őt körül és ünnepeztük... Szívének melegsége, hangjának őszintesége magával ragadott bennünket és mi szeretttük, tiszteltük őt...

Borongós, zord őszi nap, lelke hia képmása, te hoztad el az ő jövendő boldogságát. A mitől kikeletkor feltűnt, azt az őz már is beváltotta... A nyári napsugár megégyeser ragyogott, fénylett számunkra, melegített bennünket — utójára.

... Mire újra eljő a tavasz, mire a természet ismét új életre ébred, ő már más vidéknek lesz szépséges virága és nekünk nem marad meg más, mint az édes, a boldog emlékezés...

Olvadjon hát össze a szíveddel a virág, lelkednek immár örök virága, melyet ma kebledre tűzél... de vídd el magaddal a mi kis ibolyánkat is, a mely szerényen kíván meghuzódni boldogságod koszorujában, vídd magaddal és őrizd meg gondnal, mert jól esik majd tudnunk, hogy nem kívántál emlék nélkül elszakadni tőlünk... Adj helyet az én kis nefelejtsemnek is és háborgó lelke tán megnyugvást lel; fogadd ezt a kis virágot, mely helyettem szóljon hozzád és tolmácsolja szívem érzelmeit...

És fáj nekünk a tőled való búcsuzás, s csak a tudat vigasztal, hogy boldogságodat letted meg, melyről oly sokat ábrándoztál. Bizunk is benned is, ő benne is, hisszük, hogy aranynapokból áll majd életed... Tudjuk, hogy új életet az öröm és szeretet élete lesz... Reméljük, hogy utaid a béke utjai lesznek... És búcsuzva tőled, búszkén valljuk, hogy lej bár ott szeretetre, tiszteltetre — jobb szívekre mint közöttünk nem fogsz találni sehoh... A mi igaz szívünk imája kísér új hazádba, a mi őszinte, lelkünk óhaja követ új otthonodba... Tarka-barka chrisantémok mindenütt... Se rózsá, se ibolya, se búske liliom... Elhervadtak azok már réges-régen...

Jules.

Irodalom.

„Tisztviselők érdeke” címmel rendkívül fontos és érdekes rovatot nyitott újabban a „Magyar Hirlap”. Az új rovat mindent felölel, ami az ország nagy és intelligens tisztviselőkarának a javára szolgálhat. S ámbár a Magyar Hirlap eddig is állandóan adott bőséges tért minden olyan közleménynek, amely a tisztviselők helyzetének nagyon is megérdemelt javítását célozta: most, ebben az új formában még többet tesz és tehet a Magyar Hirlap a tisztviselőkért, mint amennyit tett eddig. A köz- és magánisztviselők jogainak a képviselőjeként fog ugyanis szerepelni a Magyar Hirlap ebben az új rovatában, s a sikerre annál nagyobb a kilátás, mert minden párttól és csoporttól teljesen függetlenül, csupán a kitűzött cél által befolyásolva, veszi pártfogásába az ország minden tisztviselőjének az ügyét. Magától értetlik, hogy mindezt a jog és az igazságosság határai közt éri el, tekintettel lévén arra, hogy a tisztviselők főnökeinek is vannak jogaik. Szívesen vessz tehát a Magyar Hirlap minden felszólalást, kérést, figyelemfelhívást, amely a tisztviselők sorsát érinti. Ami sérelem esik valahol, azt feltárja s orvosolni igyekszik. Ha valamely közleményvel és értesítéssel előmozdíthatja a tisztviselők érdekeit: ennek a Magyar Hirlap ezentúl az új rovatban különös előzékenységgel ad tért. Es a rovata a Magyar Hirlapnak tehát a polgárság legnagyobb részét élesken fogja érdekelni. — Előfizetési ára: egy hónapra 1 frt 20 kr.; negyedévre 3 frt 50 kr. Megrendelhető a kiadóhivatalnál, Budapest, V., Honvéd utca 4.

Táviratok.

Országgyűlés.

(A képviselőház ülése december 5-én.)

Budapest, dec. 5. (A „Torontál” eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén folytatta Rakovszky István mentelmi ügyének tárgyalását.

Plósz államtitkár és Pulszky Ágost polemizálva Chorinnal, a mentelmi bizottság véleményéhez csatlakoznak.

Hódossy Imre a kisebbséggel tart. Ugyanezen a véleményen van

Emmer Kornél is, ki azonban arra kérte a házat, hogy térjen a dolog fölött napirendre, mert fontosabb dolgokat kellene tárgyalni.

Az új provizórium.

Budapest, dec. 5. (A „Torontál” eredeti távirata.) Az O. E. jelenti: Szerdára, mikor báró Bánffy miniszterelnök benyújtja az új provizóriumról szóló törvényjavaslatot a Háznak s egyuttal indítványozni fogja a párhuzamos üléseket, az obstruáló ellenzék részéről nagy vihart várnak.

Elcsipett kasszafurók.

Budapest, dec. 5. (A „Torontál” eredeti távirata.) A fővárosi államrendőrség elfogta a Stancsics testvéreket, kik tegnap megfúrták a közműves-szakegylet kasszáját, melyben 32.000 forint volt.

Dreyfus-ügy.

Budapest, dec. 5. (A „Torontál” eredeti távirata.) Párisból jelentik, hogy Grousset szocialista képviselő legközelebb interpellálni fog a hadügyminiszterium tisztviselőinek egy royalista lappal való bűnös összeköttetése ügyében, a mely hamisított levelekkel Vilmos császárt és több nagykövetet belevont a Dreyfus-pörbe.

Budapesti gabonatözsde.

Budapest, 1898. december 5.

A kasszaruizlet hivatalos árjegyzései:

B u z a	kilós	100 kilogr. ára		kilós	100 kilogr. ára	
		frtől	frtlig		frtől	frtlig
Bánsági	uj	76	—	80	10.50	10.55
Tiszavidéki	„	76	10.20	80	10.70	10.75
Pestvidéki	„	76	10.15	80	10.65	10.70
Bácskai	„	76	10.85	80	10.65	10.75
Rozs	uj	elsőrendű	70—72	8.50	8.55	
„	„	másodrendű	—	8.40	8.45	
Árpa	„	takarmány	60—62	6.20	6.55	
„	„	égetni való	62—64	6.80	7.60	
„	„	sörfőzésre való	64—66	7.80	8.70	
Zab	„	—	39—41	5.75	6.10	
Tengeri	ó	bánsági	—	5.50	5.55	
„	„	másnémet	—	5.45	5.50	

8586. tkvi szám. 1898.

1037.—1.1

Árverési hirdetmény.

A törökbecsei kir. járásbíró, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a melencei takarékpénztár részvénytársaság végrehajtónak Szubotelyszki Nika és özv. Szubotelyszki Lyuba melencei lakos végrehajtást szenvedők elleni 450 forint iránti végrehajtási ügyében a területén levő Melence község határában fekvő 1506. sz. tjkvben foglalt 2437/a, 2943, 4851/a és 6355/b hrsz alatt felvett fél urbéri telek harmadának $\frac{5}{8}$ része, mely ingatlanok a melencei 1896. év január hó 22 én megtartott árverés alkalmával Niko-lits Szvetozár melencei lakos, mint leg-többet ígérő javára 590 frt vételárban le-tűtetett Beslin Sándor karlovai lakos kérelme folytán fennevezett késedelmes vevő kárára és veszélyére 762 frt kikiáltási árban 1898. évi december hó 14-ik napján d. e. 9 órakor Melence község-házában árverés alá fog bocsájtani és a kikiáltási áron alul is el fog adatni.

Venni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10%-át készpénzben vagy az 1881. évi 60. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyam-mal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában jelölt és óvadékképesnek nyilvánított értékpapirban a kiküldött kezé-hez letenni, vagy neki a bíróságnál előle-gesen elhelyezett bánatpénzről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Vevő köteles a vételárt 3 egyenlő részletben és pedig az első az árverés jogerőre emelkedése után 15 nap, a má-sodikat 30 nap, az utolsót 45 nap alatt, mindig az árverés napjától számítandó 5% kamattal együtt a török-becsei m. kir. adóhivatal, mint letéti pénztárnál szá-bályszerű letéti kérvény kapcsán lefizetni és a vételár után járó kincstári illetéket viselni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt a kir. járásbíró, mint tkvi irattárában és Melence község elől-járságánál megtekinthetők.

Kelt Török-Becsén, a kir. bíróság mint tkvi hatóságnál, 1898. évi okt. hó 8-ik napján.

Szabó,
kir. aljbíró.

Haszonbérbeadási hirdetmény.

Szerb-Keresztur község előljársága ezennel közhírré teszi, miszerint a Tisza folyóban gyakorlandó halászati jogát 1898. december hó 15-én délelőtt 9 órakor Szerb-Keresztur község ház tanácstermében írásbeli zárt ajánlatok tárgyalásával egybe-kötött nyilvános szóbeli árverésen 3 egy-más után következő évekre, szaz 1899. évi január hó 1-től 1901. december hó 31-ig terjedő időtartamra a legtöbbet ígérőnek fogja haszonbérbe adni.

Kikiáltási ár évi 308 forint.

Bérelni szándékozók kötelesek a kikiáltási ár 20%-át bánatpénz fejében az ár-verés előtt letenni, illetve 50 kros bélyeggel ellátott zárt ajánlatukhoz mellékelni, az ajánlatokban a felajánlott összeg szóval is kiírandó.

Zárt ajánlatok az árverés befejezté-vel elfogadtnak.

Utóajánlatok tekintetbe nem vétetnek.

Részletes feltételek a községi jegyzői irodában a hivatalos órák alatt betekint-hetők.

Kelt Szerb-Kereszturon, 1898. évi november hó 28-án.

1029—3.3

A község előljársága.

7108. tkv. szám. 1898.

1038—1.1

Árverési hirdetményi kivonat.

A perlaszi kir. járásbíró, mint tkvi hatóság az előterjesztett kérelem folytán Torontálmegye árvaszéke javára 44 frt 50 kr. tőke, ennek 1895. évi március hó 1-től járó 6% kamata 18 frt 75 kr. eddigi, 7 frt 85 kr. jelenlegi s még felmerülendő költség kielégítése végett az 1881: LX. t. c. 144. §-a alapján s 146. §-a értelmében özv. Gyurgyev Jula és kk. Gyurgyev Lyubicza tomaseváci lakos ellen a Tomase-vác község határában fekvő és a tomase-váci 1537. sz. tkvben foglalt:

1. 44. sz. ház és 800 □-öl házhelye 298 frt;

2. 36. hrsz. 98 □-öl szőlőre 140 frt;

3. 36. hrsz. 800 □-öl szántóra 162 frt;

4. 36. hrsz. 200 □-öl kertre 20 frt;

5. hrsz. nélküli 100 □-öl kertre 10 frt

becsárban az árverést elrendeli s azt, vala-mint a megállapított feltételeket ezennel közhírré teszi.

A nyilvános árverés Tomasevác köz-ség-házában 1898. évi december hó 20-án d. u. 2 órakor fog megtartani a következő ugy a tkvi hivatalban, mint a Tomasevác községben kifüggesztett s megtekinthető feltételek mellett.

1. Kikiáltási ár a becsár.

2. Ezen árverésen a fenti ingatlanok a kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

3. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni.

Perlaszon, a kir. járásbíró, mint tkvi hatóságnál, 1898. évi szept. 23-án.

Tóth,
kir. aljbíró.

Torontálmegye zombolyai járás főszolgabírója.

12018. szám. 1898.

1030—3.3

Pályázati hirdetmény.

G r a b á c z községben rendszerezett évi 400 frt fizetéssel javadalmazott **seg. d. jegyzői állásra** ezennel pályázatot hir-detek.

Felhívom mindazokat, kik ezen állást el-nyerni óhajtják, hogy képesítésüket igazoló okmányokkal felszerelt kérvényeiket hoz-zám folyó évi december hó 19-ig adják be, mert a később érkező kérvények figyelembe vétetni nem fognak.

Zsombolyán, 1898. évi november hó 30-án.

Fóris,
főszolgabíró.

350 hold föld, szántóföld, legelő és erdő

több évre bérbeadandó, esetleg eladandó.

Bővebbet a magy. kir. postahivatalnál Melenczén (Torontálmegye) vagy Trifunatz Döme urnál melencei lakosnál tudhatni meg. 1027—2.2

Ki akar sok pénzt keresni?

(havonta 3—400 márkát) koc-zkáztatás és költség nélkül, az küldje be címét „W. 99.” alatt Domke Ferencnek Leipzig-Lindenau. 1019—15.4

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására juttatni, hogy a Gizella-parton 2755. sz. a. Kurländer-udvar Telefon 89. sz.

elsőrendű **száraz tűzifa**
és Wildensteinsegen—Richterhof-féle

legjobb **porosz szalon-köszén**

számára második elárusító helyet nyitottam és igyekezni fogok tisztelt vevőimet szolid és pontos kiszolgálás által mindenkor kielégíteni.

Korona-utca 585. szám alatti eddigi fetelepemen ezután is elsőrendű **tűzifa és valódi porosz szalon-köszén** szolgáltatók ki és kérem a t. közönséget, hogy eddigi jóindulatát ezután is tartsa meg irántam. 668—75.54

Kiváló tisztelettel

Telefon 35. sz. **KURLÄNDER IMRE.** Telefon 35. sz.

A Kurländer-udvarban még egynéhány újonnan épült üzlethelyiség bérbeadandó.

Védjegy 19. és 20. sz.

Brázay Kálmán

Budapest, IV., Muzéum-körút 23. sz.

989—3.3

Általánosan elismert, jó birnévnek örvendő s több-oldalulag kitértett sóborszesz készítményem — ke-lendőségénél fogva sok utánzásnak lévén az utóbbi időben kitéve, elhatároztam, hogy azokon címjegyei-met módosítom s arra két nyomtatban saját házam külső alakját vessem fel, bejegyeztetvén azt egyszer-mind védjegyként a budapesti iparkamaránál.

SOSBORSZESZ

Általánosan elismert kitértő házszer, különösen a be-dörzsölés, kenő-gyuró-gyógymódnál (massage) igen jó hatású. Ajánlható egyszerűen fogtisztító szerül is, a mennyiben a fogak fényét elősegíti, a foghúst erősíti és a száj tiszta, szagtalan ízt nyer a száraz elpárolgása után, ugyancsak fejmosásra is, a hajidegek erősítésére, a fejkörpa képződés megakadályozására és annak meg-szüntetésére.

Egy nagy üveg ára 90, egy kis üveg ára 45 kr.